

ПРЬВО ОТКЪЗВА ХРИСТОУЪ, КАКЪ НЕ ЩЕ ДА ИЩЪЛИ ДѢВИЦЪ-ТЪЖ.

1. И ѿшѣдъ ѿ тѣдѣ Іисъ, ѿнде во страны Тѹрскїа ѿ Сїдѡнскїа (а). ст. 21.

2. И сѣ жена хананейска (к) ѿ предѣлѣ тѣхъ ѿшѣдши, возопи къ немѹ глаголющи: помилуй мѧ Гдѣ, сїе Давїдовъ, дщи моѧ слѣ вѣснѣетсѧ. ст. 22.

3. Онъ же не ѡвѣща ѿи словесѣ (в). ѿ пристѹплше оѹченицы ѣгѡ молѧхѹ ѣгѡ, глаголюще ѡпѹстї ю, ѧкѡ вопїетъ къ слѣдѣ насъ. ст. 23.

4. Онъ же ѡвѣщавъ рече: нѣсмь послаиъ, токми ко ѡвцѧмъ погнѣшымъ дѡмѹ Іерѡсаѡла (г). ст. 24.

И ВТОРО ОТКЪЗВА КАКЪ НЕ ЩЕ ДА ИЖ ИЩЪЛИ.

1. Она же пришедши поклонїса ѣмѹ, глаголющи: Гдѣ, помози ми. ст. 25.

2. Онъ же ѡвѣщавъ рече: нѣсть доврѡ ѡати хлѣба чѡдѡмъ, ѿ поврещї псѡмъ (д). ст. 26.

3. Она же рече: ѿи, Гдѣ: ѡво ѿ пси ѧдѡтъ ѿ крѡпїцъ падающїхъ ѿ трапѣзы Гдѣи своїхъ (г). ст. 27.

СЛМО-ТО ИЩЪЛЕНІЕ НА ДѢВИЦЪ-ТЪЖ.

Тогдѧ ѡвѣщавъ Іисъ рече ѿи: ѡ жѣно, вѣліа вѣра твоѧ, вѣди тебѣ ѧкоже хѡщиши. ѿ ищѣлѣ дщи ѣа ѡ тогѡ часа. ст. 28.

ИЗЪСНЕНІЕ .

а). Тиръ и Сидонъ, сега прѣвый сѧ назива Цѹръ, а вторый — Сайдъ, были два града, и стоали сѧ до срѣди земно-то море, сѧпредѣли на Іудейскѡ-тѡж